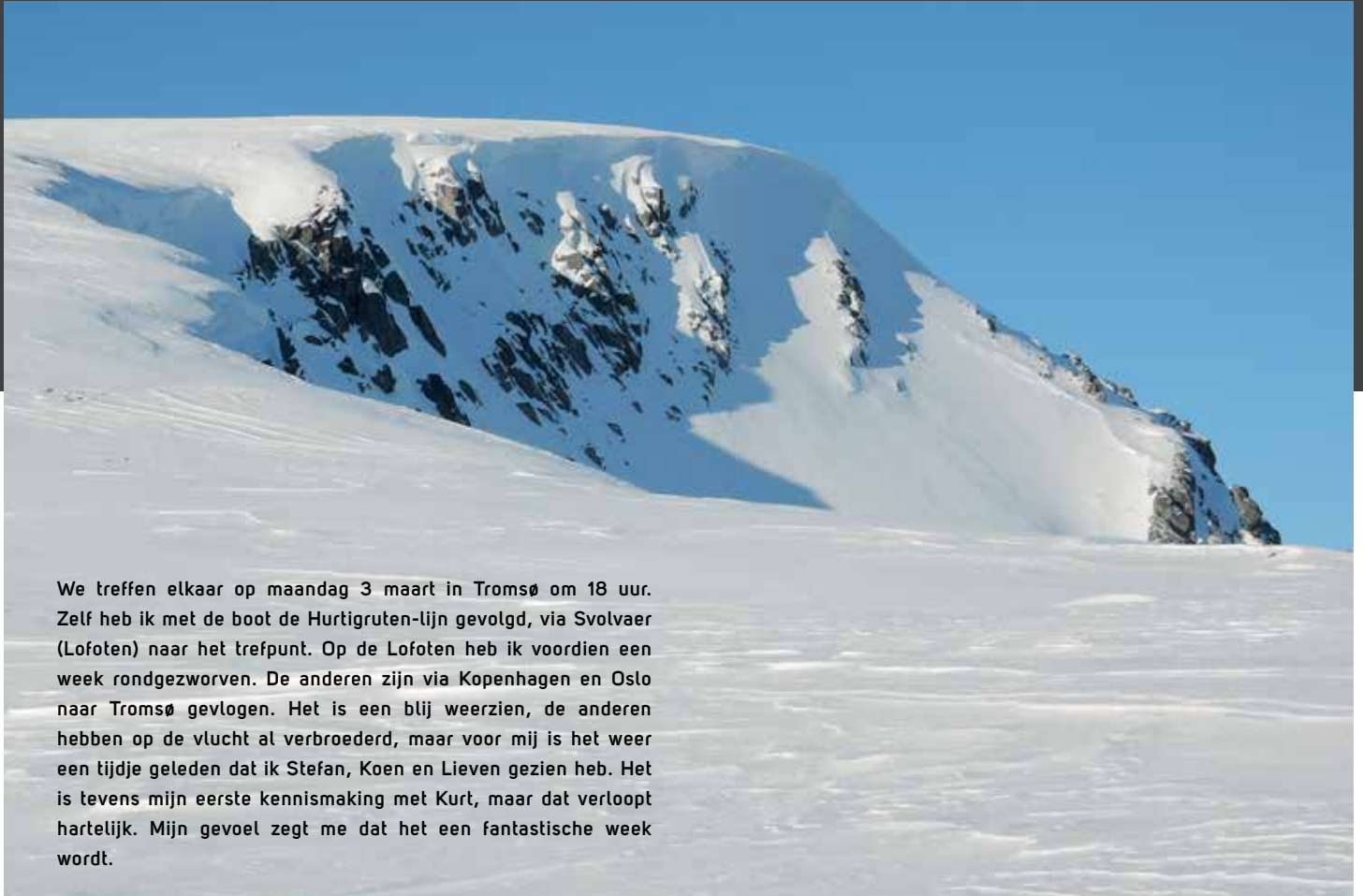

VBW-toerskistage TROMSØ:

We treffen elkaar op maandag 3 maart in Tromsø om 18 uur. Zelf heb ik met de boot de Hurtigruten-lijn gevolgd, via Svolvær (Lofoten) naar het trefpunt. Op de Lofoten heb ik voordien een week rondgezworven. De anderen zijn via Kopenhagen en Oslo naar Tromsø gevlogen. Het is een blij weerzien, de anderen hebben op de vlucht al verbroederd, maar voor mij is het weer een tijdje geleden dat ik Stefan, Koen en Lieven gezien heb. Het is tevens mijn eerste kennismaking met Kurt, maar dat verloopt hartelijk. Mijn gevoel zegt me dat het een fantastische week wordt.

Mijn spullen nog even op en in de auto laden en we kunnen doorrijden naar onze uitvalsbasis Hav og Fjell, 30 minuten rijden ten noorden van Tromsø. Dat is een spannende bedoening, door ijsvorming en regen zijn er vele diepe putten in de wegen. Onze auto - gevuld met vijf flinke Vikingen, een berg materiaal in de auto en vijf volgestouwde skizakken op het dak - is misschien een tikje overladen. Deze combinatie zorgt voor een hotsend en botsend ritje, en ik voel me na een paar minuutjes al een geklutst eitje. Na drie kwartier blijkt dat we te ver gereden zijn, waarop Koen heel kalm inbrengt: "Oh maar we zijn dat bordje 20 minuten geleden voorbij gereden, maar ik dacht dat het een ander Hav og fjell was." Uiteindelijk komen we aan omstreeks 20u30, overlopen we nog de plannen voor de volgende dag, en zet ik al thee voor morgen (om extra sterk in te laten trekken, jaja, een goed alpinist let op de details). Na nog twintig minuten Top Gear op de Noorse TV trekken we ieder in ons bed om na een vermoeiende reisdag goed uitgerust de volgende dag aan te vatten.

DINSDAG 4 MAART

Na een stevig ontbijt (eieren met veel look, maar dat heb ik de anderen niet verteld) volgt een korte bespreking en vertrekken we naar de Nordfjellet. Het eerste stuk loopt door een bos langs een valleiriviertje, de Sandelva, en daarna volgen we de flank van de Glimtinden naar de top op 413 meter. Daar genieten we van een relaxte lunchpauze met een spectaculair zicht op de zeearm Grondsundet, terwijl we in de verte Tromsø en haar markante brug zien.

Nadat we weer wat op krachten gekomen zijn, trekken we verder naar de Glimfjellet (658 meter), over een mooi breed zadel waar we ons middagmaal nuttigen. Het zicht is hier mogelijk nog meer indrukwekkend: aan de ene kant zien we de fjord en Tromsø, aan de andere kant het plateau op de top van de Nordfjellet, met een mooi zicht op de "Wechte" aan de zijkant van zijn graat. Het ideale moment voor Stefan om ons eens goed rond te laten kijken en te letten op de mogelijk lawinegevaarlijke factoren

op toerski's het Noorderlicht achterna...

Vervolgens beginnen we aan de laatste trek naar de top op 1000 meter. Boven rusten we nog even uit en nemen enkele foto's. Daarna volgt een supermooie afdaling met zicht op de glinsterende golven in de fjord. Het is jammer dat de sneeuw op de hogere flanken heel verwaaid is, maar het gevoel om naar de oceaan toe te skiën is niet te vergelijken met de afdaling van een alpenweide.

Iets lager moeten de ski's uit. We bevinden ons tussen de typische Scandinavische struikjes, dit stuk ligt er weer wat ijsig bij. Het caramboleren tussen de struikjes en boompjes is echter heel leuk en heeft met een hoog playstation-gehalte. Iedereen is elkaar zowel fysiek als technisch waard en dat maakt ons een zeer goede groep. Dat belooft voor de komende dagen. Later doen we nog een winkelritje, nemen we een saunasessie met een "blotekontduik" in zee en kijken we naar het noorderlicht (Aurora Borealis) met een Mackbier (gebrouwen in de meest noordelijk gelegen brouwerij ter wereld) in de hand. Een mooiere eerste dag kunnen we ons niet wensen.

WOENSDAG 5 MAART

Weer een vroeg begin van de dag: om 6 uur gaat de wekker, we ontbijten en vertrekken om 7 uur. Maar dan loopt het even fout: om 7u25 zijn we pas boven op straat, nochtans maar 50 meter verder... Blijkt dat het weggetje van de hut naar de straat gladder is dan verwacht en dat vraagt enige creativiteit. Twee mensen die op één kant van de motorkap zitten als extra druk op de band blijkt dan toch te werken. Na dit korte intermezzo kunnen we wat later eindelijk beginnen aan de beklimming van de Skitntinden.

Een van de stageleden voelt zich geroepen om de kop te nemen en legt een strak tempo op. De weg gaat quasi recht omhoog. Brandende billen, kreunende kuiten, u kent het allemaal wel.

"TROMSDALTINDEN (1238M): DE KARAKTERISTIEKE IJSKOEPEL DIE HOOG BOVEN TROMSØ UITTORENT. ALS JE EEN FOTO VAN TROMSØ ZIET STAAT HIJ ER BIJNA ALTIJD OP..."

Na een korte klaagzang door de bezwete groep heeft de brave man de rest van de dag in tweede positie gelopen om de motor van de collega's niet op te blazen. Namen zal ik omwille van privacy-redenen niet noemen, maar de man verdient wel een pluim voor de getoonde kracht.

In Noorwegen wordt iedereen een klein beetje Viking. Na de lage flank in het bos trekken we verder over de kam naar het eerste plateau, en daarna over de lange kom in een ruk naar een plateautje 20 meter onder de top. Daarna wandelen we te voet naar de top voor een verdiende Berg Heil.

De afdaling die volgt heeft in het begin zeker een paar mooie stukken, maar de laatste 300 meter zijn zwaar, en we doen het dan ook allemaal voorzichtig aan. Voor we weer terugkeren naar onze hut gaan we een nieuw paar schoenen halen in Tromsø voor onze beenharde Viking Kurt. Twee dagen in te kleine schoenen naar boven en naar beneden, ik zie het mezelf niet doen. Ik maak dan ook maar even van de gelegenheid gebruik om wat koolhydraten bij te tanken in de Burger King. Misschien niet gezond, maar o zo verdiend na de afgelopen 2 dagen. Nadien gauw naar de hut om even te eten en te plannen voor morgen. Daarna het bed in, het zal morgen weer vroeg dag zijn.

DONDERDAG 6 MAART

Vandaag beginnen we aan een berg die me al aanspreekt sinds de planning van de reis: Tromsdalstinden (1238 meter), de karakteristieke ijskoepel die hoog boven Tromsø uittorent. Als je een foto van Tromsø ziet staat hij er bijna altijd op. Ik ben met de Hurtigrutenboot van Svolvær naar Tromsø gereisd, en dan zie je hem al van ver opdoemen tussen de fjorden, lang voor je Tromsø zelf ziet. Het hoeft dus geen betoog dat ik heel gemotiveerd ben om deze berg te schrapen van mijn wishlist.

Enige nadeel van de tocht naar de voet: je moet je auto vrij ver parkeren en dan al skilopend of met de ski's op de rugzak het langlaufpad volgen dat heel licht oplopend en op sommige stukken vlak is, en naar de echte voet leidt. Je bent toch al gauw 75 minuutjes kwijt. Aan het einde van het langlaufpad hebben we dan even geknabbeld en wat gerust, en dan met volle moed aan de beklimming begonnen.

Spijtig genoeg zitten de omstandigheden niet echt mee, en moeten we tussen de lawinevallen door laveren, want overal zien we tekens van trieb Schnee. Op het moment dat we eindelijk op de rug die naar de top leidt aankomen, begint de wind flink aan te wakkeren. Het zal ook niet lang meer duren alvorens het donker wordt, en dus moeten we beslissen of we nog de laatste 100 hoogtemeters willen overbruggen of niet. Als we naar de top willen moeten we nadien de veiligere, maar veel langere weg terug volgen. Dit betekent echter we in het donker zullen toekomen en waarschijnlijk niet meer kunnen skiën. De andere optie is dat we enkel een mooie afdaling doen. Na overleg kiezen we voor de laatste optie.

De afdaling moet vrij gecontroleerd worden uitgevoerd door de trieb Schnee-plakken, maar is toch weer heel mooi. Beneden aangekomen gaan we in Tromsø nog even kijken naar de Ishavskathedraal, een must voor iedereen die hier naartoe komt.

VRIJDAG 7 MAART

De wekker staat weer om 7 uur. Ik zie witte schuimkoppen op de golven staan, wat betekent dat er vandaag niet veel geavonturierd zal worden. En, eerlijk is eerlijk, ik vind het niet erg.

Gisteravond zijn we immers nog wat lang blijven plakken bij een paar vijf-euro-biertjes en dat voel ik vanochtend dus. In plaats van op tocht te gaan lassen we vandaag dan maar een theoriedag in. Stefan geeft ons een uiteenzetting over welke EHBO- en lawinebenodigheden we zeker altijd moeten voorzien, en hij legt ons uit welke soorten LSZA's (LawineSlachtoffer ZoekApparaat) er op de markt zijn en waarop te letten bij aanschaf.

Daarna wordt het praktischer en bouwen we een reddingslee. Hier blijkt maar weer eens wat een ingespeeld team we ondertussen zijn: samen bouwen we in no time een slee die ons slachtoffer/gids Stefan van de guurste berg kan halen. Ondertussen is het al namiddag. Het weer is wat opgeklaard en we besluiten nog even de berg tegenover ons huisje omhoog te vellen en daar een praktisch deel aan de theorie van de voormiddag te plakken. We graven twee grote sneeuwkolommen uit om de verschillende sneeuwlagen te bestuderen en een drukproef uit te voeren. Dat vergt nog flink wat graafwerk, en uiteindelijk is het toch nog een inspannende dag geworden. Op aanvraag van enkele groepsleden wordt er deels in cordé naar beneden gescied, met enkele hilarische momenten tot gevolg.

's Avonds na het eten plannen we de tocht van morgen, en deze keer is het de bedoeling dat we alles zelf plannen en dat Stefan ons enkel raad geeft. We zijn het er vrij snel over eens naar welke regio we willen, iedereen wil wel een keer richting de Lyngen Alpen. De keuze van een eerste plan en een reserveoptie in geval van slechte weersomstandigheden verloopt veel moeilijker. De keuze van beklimmingen is namelijk overweldigend groot en ieder heeft zijn eigen idee. Uiteindelijk komen we er na uitgebreid overleg uit door een proces van eliminatie, en rekening houdend met de capaciteiten en voorkeuren van ieder groepslid, en de weers- en sneeuwomstandigheden.

ZATERDAG 8 MAART

Een weekrecord rijker: om 4 uur gaat de wekker, en om 5 uur zitten we na een uitgebreid ontbijt in de auto. Het is namelijk een uurtje of 3 rijden tot de berg de Fastdalstinden (1275 meter). Als we daar aankomen overleggen we nog even en bekijken samen nog eens de plannen en foto's. De afspraak is dat we om beurten een stuk sporen en tussentijds overleggen. Dit werkt wonderwel, en we zijn ondertussen echt een geoliede machine geworden die samen ergens willen komen. Helaas valt het weer niet mee. Op het eerste stuk is het nog krasselen op harscheisen om de eerste steile stukken te overwinnen, daarna begint het voor het eerst deze week flink te sneeuwen en is de zichtbaarheid onvoldoende om verder te skiën. We houden nog even een korte drink- en eetpauze, en hopen dat de weersomstandigheden verbeteren, maar dit blijkt ijdele hoop. We besluiten onze tocht af te breken en terug naar de auto te skiën. Aangezien dit onze laatste dag op Noorse bodem is, zijn we allemaal flink teleurgesteld dat we onze tocht vroegtijdig hebben moeten afbreken, maar we beseffen dat het gekkenwerk is om blind naar boven te gaan. En we komen toch nog terug, dus geen man overboord...

reiswijzer

INTERESSANTE TOERSKITOPO'S

Toppturer i Norge (fri flyt), Toppturer i Troms (fri flyt)
en The Lyngen Alps (fri flyt)

INTERESSANTE KAARTEN

Wegenkaart Cappelens kart 5 "Troms of Finnmark"

Stafkaarten Kartverket Norge 1:50000: nr. 180 Kvaløya, nr. 181 Ringvassøya, nr. 182 Tromsø, nr. 183 Lyngen